

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

2009 - 2014

Έγγραφο συνόδου

16.10.2013

B7-0480/2013

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

εν συνεχεία δηλώσεων του Συμβουλίου και της Επιτροπής

σύμφωνα με το άρθρο 110 παράγραφος 2 του Κανονισμού

σχετικά με τα μεταναστευτικά ρεύματα στη Μεσόγειο, με ιδιαίτερη έμφαση στα τραγικά γεγονότα που έλαβαν χώρα κοντά στη Λαμπεντούζα (2013/2827(RSP))

Daniel Cohn-Bendit, Hélène Flautre, Franziska Keller, Jean Lambert, Judith Sargentini, Jean-Jacob Bicep, Rebecca Harms
εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE

RE\1006924EL.doc

PE519.358v01-00

EL

Ενωμένη στην πολυμορφία

EL

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με τα μεταναστευτικά ρεύματα στη Μεσόγειο, με ιδιαίτερη έμφαση στα τραγικά γεγονότα που έλαβαν χώρα κοντά στη Λαμπεντούζα (2013/2827(RSP))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προστασία των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των Θεμελιωδών Ελευθεριών,
- έχοντας υπόψη την Οικουμενική Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου του 1948,
- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση της Γενεύης του 1949 και τα πρόσθετα πρωτόκολλά της,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 439/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 19ης Μαΐου 2010 για την ίδρυση Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Υποστήριξης για το Άσυλο¹,
- έχοντας υπόψη την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Απριλίου 2013 σχετικά με τη θέσπιση κανόνων για την επιτήρηση των εξωτερικών θαλάσσιων συνόρων στο πλαίσιο της επιχειρησιακής συνεργασίας που συντονίζεται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (COM(2013)0197),
- έχοντας υπόψη την κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1168/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2007/2004 του Συμβουλίου σχετικά με τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRONTEX)²,
- έχοντας υπόψη τις κοινές ανακοινώσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της Ύπατης Εκπροσώπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης για θέματα κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας της 20ής Μαρτίου 2013 με τίτλο "Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας: προσπάθειες για μια ισχυρότερη εταιρική σχέση" (JOIN(2013)0004),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 7ης Απριλίου 2011 σχετικά με την αναθεώρηση της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας, Νότια διάσταση³,
- έχοντας υπόψη την προφορική ερώτηση για έναν "προαιρετικό και μόνιμο ενωσιακό μηχανισμό μετεγκατάστασης" της 20ής Μαΐου 2013,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και

¹ ΕΕ L 132, 29.05.10 σ. 11.

² ΕΕ L 304, 22.11.2011 σ. 1.

³ ΕΕ C 296 Ε, 2.10.2012, σ. 114.

Εσωτερικών Υποθέσεων σχετικά με την επίσκεψη αντιπροσωπείας της στη Λαμπεντούζα η οποία πραγματοποιήθηκε τον Νοέμβριο 2011,

- έχοντας υπόψη τα άρθρα 77 και 80 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
 - έχοντας υπόψη το άρθρο 110 παράγραφος 2 του Κανονισμού του,
- A. λαμβάνοντας υπόψη ότι η πρόσφατη τραγωδία στα ανοιχτά της Λαμπεντούζα, η οποία συνέβη στις 3 Οκτωβρίου 2013, είχε ως αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους περισσότεροι από 300 μετανάστες·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης, τουλάχιστον 20.000 άνθρωποι έχουν χάσει τη ζωή τους στην θάλασσα από το 1993 έως σήμερα, στοιχείο το οποίο καταδεικνύει, για μία ακόμη φορά, την επείγουσα ανάγκη αναθεώρησης της προσέγγισης της μετανάστευσης και του ασύλου ώστε να καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για την σωτηρία των ανθρώπων που διατρέχουν θανάσιμο κίνδυνο και την ανάγκη για τα κράτη μέλη να πληρούν τις διεθνείς υποχρεώσεις τους ως προς τις θαλάσσιες διασώσεις·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τον Απρίλιο 2012 η Κοινοβουλευτική Συνέλευση του Συμβουλίου της Ευρώπης (ΚΣΣΕ) ενέκρινε το ψήφισμα 1872(2012) με τίτλο "Ζωές που χάθηκαν στην Μεσόγειο: ποιος ευθύνεται;", το οποίο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι εάν μία ζώνη έρευνας και διάσωσης δεν καλύπτεται επειδή το αρμόδιο για αυτήν κράτος δεν συμμορφώνεται με τη νομική υποχρέωσή του περί αρωγής, το κράτος που λαμβάνει την αρχική κλήση για βοήθεια καθίσταται αρμόδιο για τον συντονισμό της επιχείρησης έρευνας και διάσωσης·
- Δ. λαμβάνοντας υπόψη ότι εξακολουθεί να υπάρχει σύγχυση σε επίπεδο ΕΕ όσον αφορά τον καταμερισμό ευθυνών μεταξύ των διαφόρων φορέων που εμπλέκονται (NATO, Ευρωπαϊκός οργανισμός για τη διαχείριση της επιχειρησιακής συνεργασίας στα εξωτερικά σύνορα των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Frontex), κράτη μέλη) στην παροχή βοήθειας σε πλοία που βρίσκονται σε κατάσταση κινδύνου και όσον αφορά την ευθύνη συντονισμού των επιχειρήσεων έρευνας και διάσωσης·
- Ε. λαμβάνοντας υπόψη ότι η οδηγία 2002/90/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Νοεμβρίου 2002 για τον ορισμό της υποβοήθησης της παράνομης εισόδου, διέλευσης και διαμονής¹ έχει προξενήσει αβεβαιότητα μεταξύ των αλιέων και των λοιπών ναυτιλλομένων όσον αφορά την ευθύνη και την πιθανότητα ατιμωρησίας σε περίπτωση που σώσουν ζωές στη θάλασσα·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η νομοθεσία της ΕΕ ήδη παρέχει μερικά εργαλεία, όπως είναι ο Κώδικας Θεωρήσεων και ο Κώδικας Συνόρων Σένγκεν, που καθιστούν δυνατή τη χορήγηση θεωρήσεων για ανθρωπιστικούς λόγους·
- Ζ. λαμβάνοντας υπόψη ότι τα κράτη μέλη πρέπει να ενθαρρύνονται να χρησιμοποιούν τους πόρους που θα διατίθενται μέσω του Ταμείου Ασύλου και Μετανάστευσης και του

¹ ΕΕ L 328, 05.12.02 σ. 17.

Ταμείου Εσωτερικής Ασφάλειας, καθώς και τους πόρους που διατίθενται στο πλαίσιο της προπαρασκευαστικής ενέργειας "Επανεγκατάσταση των προσφύγων κατά τη διάρκεια καταστάσεων έκτακτης ανάγκης", η οποία, μεταξύ άλλων, καλύπτει τα εξής μέτρα: υποστήριξη ατόμων που έχουν ήδη αναγνωρισθεί ως πρόσφυγες από την Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες (UNHCR)· υποστήριξη για την ανάληψη δράσης έκτακτης ανάγκης στην περίπτωση ομάδων προσφύγων που χαρακτηρίζονται ως προτεραιότητα λόγω του ότι έχουν δεχθεί ένοπλη επίθεση και αντιμετωπίζουν άλλες καταστάσεις που τους καθιστούν υπερβολικά ευάλωτους και απειλούν τη ζωή τους· παροχή, εφόσον απαιτείται, πρόσθετης οικονομικής στήριξης σε περιπτώσεις έκτακτης ανάγκης στην Ύπατη Αρμοστεία των Ηνωμένων Εθνών για τους Πρόσφυγες και τους οργανισμούς διασύνδεσής της στα κράτη μέλη και σε επίπεδο Ένωσης·

- Η. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ΕΕ διαπραγματεύεται επί του παρόντος εταιρικές σχέσεις κινητικότητας με χώρες της Νοτίου Μεσογείου, περιλαμβανομένων και σχέσεων όσον αφορά τη διαχείριση των συνόρων· λαμβάνοντας υπόψη ότι η Ιταλία και η Λιβύη αποφάσισαν τον Ιούλιο του 2013 να ενισχύσουν τη συνεργασία τους για τον έλεγχο της μετανάστευσης σε συνέχεια της συμφωνίας που υπεγράφη τον Απρίλιο 2012· λαμβάνοντας υπόψη ότι αρκετά κράτη μέλη (Ισπανία, Ιταλία, Γαλλία, Μάλτα, Πορτογαλία, Κύπρος και Ελλάδα) και η Λιβύη αποφάσισαν στον Σεπτέμβριο 2013 να ενώσουν τις δυνάμεις τους στο πλαίσιο του σχεδίου "Seahorse Mediterraneo".
1. πιστεύει ότι η τραγωδία της Λαμπεντούζα θα πρέπει να αφυπνίσει την Ευρώπη και ότι ο μόνος τρόπος για να αποφευχθούν και άλλες τραγωδίες είναι, αφενός, να αναγνωριστεί σε πολιτικό επίπεδο ότι η υποχρέωση παροχής βοήθειας και διάσωσης προέχει έναντι οιοδήποτε άλλου κανόνα και νόμου και, αφετέρου, να αναληφθεί μια συντονισμένη προσπάθεια που θα βασίζεται στην αλληλεγγύη και την ευθύνη και θα στηρίζεται σε κοινά μέσα·
 2. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να μη συνεργάζονται στο πλαίσιο της εξωτερικής δράσης με γείτονες χώρες σε ζητήματα που αφορούν τη μετανάστευση εάν οι συγκεκριμένες χώρες δεν επιδεικνύουν σεβασμό απέναντι στα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών, των προσφύγων και των αιτούντων άσυλο, συν τοις άλλοις και μέσω ενός αποτελεσματικού συστήματος αξιολόγησης των αιτήσεων ασύλου και προστασίας των προσφύγων· ζητεί να αυξηθεί η οικονομική βοήθεια προς την ΥΑΗΕΠ· συστήνει τη σύναψη συμφωνίας για την έδρα μεταξύ της Λιβύης και της ΥΑΗΕΠ· ζητεί να αυξηθεί η τεχνική υποστήριξη, συμπεριλαμβανομένων των ανθρωπίνων πόρων, με σκοπό την καλύτερη εξέταση και έλεγχο των προσφύγων και τη διευκόλυνση της επαναγκατάστασής τους·
 3. ζητεί, όσον αφορά τα εσωτερικά μέτρα της ΕΕ, να αυξηθεί ο προϋπολογισμός του Ευρωπαϊκού Γραφείου Υποστήριξης για το Άσυλο (EASO)·
 4. τονίζει ότι η μετεγκατάσταση δικαιούχων διεθνούς προστασίας και αιτούντων άσυλο συνιστά μία από τις πλέον απτές μορφές αλληλεγγύης και κατανομής των ευθυνών· τονίζει τη σημασία σχεδίων, όπως το πιλοτικό πρόγραμμα για το σχέδιο επανεγκατάστασης από τη Μάλτα στο εσωτερικό της ΕΕ (EUREMA) και η επέκταση αυτού, στο πλαίσιο του οποίου δικαιούχοι διεθνούς προστασίας έχουν μετεγκατασταθεί

και μετεγκαθίστανται από τη Μάλτα σε άλλα κράτη μέλη, και τάσσεται υπέρ της ανάπτυξης περισσότερων πρωτοβουλιών τέτοιου είδους· εκφράζει τη λύπη του για το γεγονός ότι το εν λόγω σχέδιο δεν ήταν όσο επιτυχές αναμενόταν, λόγω της διστακτικότητας των κρατών μελών να συμμετάσχουν· καλεί τα κράτη μέλη να συμμετάσχουν πιο ενεργά στο σχέδιο EUREMA με πνεύμα αλληλεγγύης και επιμερισμού αρμοδιοτήτων· καλεί την Επιτροπή να προτείνει μόνιμο μηχανισμό μετεγκατάστασης εντός της ΕΕ·

5. καλεί τον Frontex να παράσχει συνδρομή προς τα κράτη μέλη σε περιπτώσεις που απαιτείται αυξημένη τεχνική και επιχειρησιακή συνδρομή στα εξωτερικά σύνορα, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι υπάρχουν καταστάσεις που ενδέχεται να συνεπάγονται επείγουσα ανθρωπιστική βοήθεια και επιχειρήσεις διάσωσης στη θάλασσα (άρθρο 2 του προαναφερθέντος κανονισμού Frontex)· προτρέπει τον Frontex να εκμεταλλευθεί πλήρως τα μέσα που διαθέτει για να εφαρμόσει τη στρατηγική του περί θεμελιωδών δικαιωμάτων στη Μεσόγειο, καλώντας ιδίως τον υπάλληλό του που είναι αρμόδιος για θέματα θεμελιωδών δικαιωμάτων να προβεί σε αξιολόγηση της επιχείρησης "Hermes", επικεντρώνοντας το ενδιαφέρον ιδιαίτερα στις πρόσφατες τραγωδίες του διαύλου της Σικελίας·
6. υπογραμμίζει ιδιαίτερα τη σημασία που έχει η ανάληψη κοινής ευθύνης στον τομέα του ασύλου και συνιστά τη δημιουργία ενός επαρκώς χρηματοδοτούμενου μηχανισμού βασιζόμενου σε αντικειμενικά κριτήρια και στο δικαίωμα των αιτούντων άσυλο ή δικαιούχων διεθνούς προστασίας να επιλέγουν πού να υποβάλλουν αίτηση με σκοπό να μειωθεί η πίεση σε κράτη μέλη που υποδέχονται υπερβολικά πολλούς αιτούντες άσυλο και άτομα που τυγχάνουν διεθνούς προστασίας, τόσο σε απόλυτους αριθμούς όσο και αναλογικά με τον πληθυσμό τους·
7. υπενθυμίζει ότι η αλληλεγγύη στην ΕΕ πρέπει να συμβαδίζει με την ευθύνη· υπενθυμίζει ότι τα κράτη μέλη υπέχουν νομική υποχρέωση να παρέχουν επιθαλάσσια αρωγή στους μετανάστες· καλεί εκείνα τα κράτη μέλη που έχουν επιδείξει αμέλεια στην εκπλήρωση των διεθνών τους υποχρεώσεων να πάνσουν να αποπέμπουν πλοία που μεταφέρουν μετανάστες·
8. καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να καταργήσουν ή να ανακαλέσουν κάθε νομοθετική διάταξη που καθιστά ποινικά υπόλογα τα άτομα που παρέχουν βοήθεια στους μετανάστες στη θάλασσα· καλεί το Συμβούλιο να επανεξετάσει την οδηγία 2002/90/ΕΚ του Συμβουλίου προκειμένου να καταστεί σαφές ότι η παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας σε μετανάστες που βρίσκονται σε κατάσταση ανάγκης πρέπει να επιδοκιμάζεται και δεν αποτελεί μια ενέργεια που θα πρέπει πάντοτε να επισύρει κάποιας μορφής κύρωση· καλεί τα κράτη μέλη να καταργήσουν κάθε νομοθετικό μέτρο βάσει του οποίου η παράνομη είσοδος και διαμονή στο έδαφός τους συνιστά ποινικό αδίκημα·
9. εκφράζει την ανησυχία του, για το γεγονός ότι αυξάνεται ο αριθμός των ανθρώπων που διακινδυνεύουν τη ζωή τους επιχειρώντας να διασχίσουν με επικίνδυνο τρόπο τη Μεσόγειο για να φθάσουν στην ΕΕ· καλεί τα κράτη μέλη να εγκρίνουν μέτρα που θα επιτρέψουν στους ζητούντες άσυλο να έχουν με ασφάλεια πρόσβαση στο σύστημα παροχής ασύλου της Ένωσης, χωρίς να είναι υποχρεωμένοι να καταφεύγουν σε δουλεμπόρους ή εγκληματικά δίκτυα και να θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τους·

10. τονίζει ότι μια πιο συνεκτική προσέγγιση και μια μεγαλύτερη αλληλεγγύη με τα κράτη μέλη που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερη πίεση είναι αναγκαίες για την υποδοχή των προσφύγων και των μεταναστών· καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι εφαρμόζονται ορθώς και εκτελούνται προσηκόντως όλες οι διατάξεις των διαφόρων μηχανισμών του Κοινού Ευρωπαϊκού Συστήματος Ασύλου (CEAS)·
11. ζητεί να καταργηθούν οι μεταφορές προσώπων στο πλαίσιο του κανονισμού Δουβλίνο II, όταν δεν υπάρχει εγγύηση ότι τα δικαιώματα των αιτούντων άσυλο μπορούν να εξασφαλισθούν, με ιδιαίτερη μνεία στην Ιταλία, την Ελλάδα και τη Μάλτα· θεωρεί ότι ο κανονισμός του Δουβλίνου II¹, ο οποίος διέπει την κατανομή των αρμοδιοτήτων όσον αφορά τις αιτήσεις ασύλου, επιβαρύνει δυσανάλογα τα κράτη μέλη που αποτελούν σημεία εισόδου στην ΕΕ, και δεν προβλέπει τη δίκαιη κατανομή των αρμοδιοτήτων στον τομέα του ασύλου μεταξύ των κρατών μελών· επισημαίνει ότι το σύστημα που εισάγει ο κανονισμός 'Δουβλίνο II', όπως έχει εφαρμοστεί μέχρι τώρα, σε ένα πλαίσιο που χαρακτηρίζεται από διαφορετικά συστήματα ασύλου και ανεπαρκή επίπεδα εφαρμογής του *κεκτημένου* στον τομέα του ασύλου, έχει οδηγήσει στην άνιση μεταχείριση των αιτούντων άσυλο στην ΕΕ, με αρνητικό παράλληλα αντίκτυπο στην οικογενειακή επανένωση και στην κοινωνική ένταξη· τονίζει, επίσης, τις ελλείψεις του από άποψη αποδοτικότητας και σχέσης κόστους/οφέλους, δεδομένου ότι περισσότερες από τις μισές συμφωνημένες μεταφορές δεν πραγματοποιούνται ποτέ και ότι εξακολουθεί να υπάρχει σημαντικός αριθμός πολλαπλών αιτήσεων· ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν ότι οι αιτούντες άσυλο που επιστρέφονται σε κάποιο κράτος μέλος δυνάμει του κανονισμού Δουβλίνο II δεν τυγχάνουν δυσμενούς μεταχείρισης απλώς και μόνο επειδή μετατίθενται στο πλαίσιο του Δουβλίνου II·
12. φρονεί ότι η ασφαλής και νόμιμη είσοδος στην ΕΕ συνιστά ένα πολύ πιο αποτελεσματικό μέσο από ό,τι η παράνομη είσοδος, με όλους τους συνεπαγόμενους κινδύνους που συνδέονται με την εμπορία ανθρώπων και τους κινδύνους στη θάλασσα· καλεί συνεπώς τα κράτη μέλη να δέχονται τα άτομα που βρίσκονται σε αναζήτηση διεθνούς προστασίας μέσω του συστήματος θεωρήσεων και, ειδικότερα, να εφαρμόζουν το άρθρο 25 του κώδικα θεωρήσεων σύμφωνα με το οποίο ένα κράτος μέλος δύναται να προβαίνει στην έκδοση θεωρήσεων περιορισμένης εδαφικής ισχύος όταν το κρίνει απαραίτητο για λόγους ανθρωπιστικούς, ή το άρθρο 5, παράγραφος 4, εδάφιο γ, του κώδικα συνόρων Σένγκεν, το οποίο κάνει μνεία στη δυνατότητα ενός κράτους μέλους να επιτρέψει σε υπηκόους τρίτης χώρας να εισέλθουν στην επικράτειά του για ανθρωπιστικούς λόγους· καλεί τα κράτη μέλη να ενισχύσουν τις ικανότητές τους σε προξενικό επίπεδο με αρμόδια καταρτισμένο προσωπικό σε περιφέρειες όπου υπάρχουν πολλοί πρόσφυγες· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να διερευνήσουν, ως ζήτημα προτεραιότητας, περαιτέρω δυνατότητες για τη δημιουργία νόμιμης πρόσβασης μεταναστών στην ΕΕ· καλεί τα κράτη μέλη να περατώσουν τις διαπραγματεύσεις όσον αφορά την πρόταση οδηγίας σχετικά με το μεταναστευτικό εργατικό δυναμικό εποχικής απασχόλησης² ως ζήτημα προτεραιότητας· ζητεί από την Επιτροπή να εκπονήσει οδικό χάρτη σχετικά με τη δημιουργία συστήματος νόμιμης μετανάστευσης για την ΕΕ·

¹ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 343/2003 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2003, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας, ΕΕ L 50 της 25.2.2003, σ. 1.

² Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών με σκοπό την εποχική απασχόληση (COM(2010)0379).

13. υπενθυμίζει στα κράτη μέλη ότι οι άνθρωποι που ζητούν διεθνή προστασία πρέπει να παραπέμπονται στις αρμόδιες για το άσυλο αρχές των κρατών μελών και να έχουν πρόσβαση σε δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες χορήγησης ασύλου, καθώς και ανθρώπινες συνθήκες υποδοχής·
14. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να συνεχίσουν να παρακολουθούν την τρέχουσα κατάσταση και να επεξεργάζονται σχέδιο αντιμετώπισης απρόοπτων καταστάσεων, περιλαμβανομένης της δυνατότητας εφαρμογής της οδηγία περί προσωρινής προστασίας¹, εάν και όποτε το απαιτήσουν οι περιστάσεις·
15. καλεί τα κράτη μέλη να σέβονται την αρχή της μη επαναπροώθησης, συμμορφούμενα προς το ισχύον διεθνές δίκαιο και το δίκαιο της ΕΕ· καλεί τα κράτη μέλη να θέσουν άμεσα τέρμα σε οποιεσδήποτε πρακτικές αδικαιολόγητων και παρατεταμένων κρατήσεων κατά παράβαση του διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου, ιδίως όσον αφορά την κράτηση ανηλίκων, και τονίζει ότι τα μέτρα κράτησης των μεταναστών πρέπει να υπόκεινται πάντοτε σε διοικητική απόφαση και να είναι δεόντως αιτιολογημένα και περιορισμένης διάρκειας·
16. ενθαρρύνει τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν τις επιτακτικές ανάγκες προβαίνοντας σε επανεγκατάσταση ατόμων υπεράνω των υφισταμένων εθνικών ποσοτώσεων και επιτρέποντας την είσοδο στη χώρα για ανθρωπιστικούς λόγους· παροτρύνει τα κράτη μέλη να χρησιμοποιήσουν τα κονδύλια που εξακολουθούν να είναι διαθέσιμα στο πλαίσιο της προπαρασκευαστικής δράσης/του πιλοτικού προγράμματος επανεγκατάστασης· ζητεί από τα κράτη μέλη να καθορίσουν μία συνεισφορά, αυξάνοντας το ποσό ανά κεφαλή·
17. καλεί την Ένωση να συμφωνήσει χωρίς χρονοτριβή στους νέους κανόνες για τις επιχειρήσεις που συντονίζει ο Frontex στη θάλασσα, προκειμένου να λαμβάνονται αποτελεσματικά και συντονισμένα μέτρα διάσωσης σε επίπεδο ΕΕ και να διασφαλίζεται ότι οι επιχειρήσεις διενεργούνται με πλήρη σεβασμό προς τα σχετικά διεθνή αναγνωρισμένα ανθρώπινα δικαιώματα και το δίκαιο και τα πρότυπα για τους πρόσφυγες καθώς και τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το δίκαιο της θάλασσας· υποστηρίζει ανεπιφύλακτα το επιχείρημα ότι ο κανόνας έρευνας και διάσωσης για κοινές επιχειρήσεις θα πρέπει να είναι νομικά δεσμευτικός και καλεί τα κράτη μέλη να το ενστερνιστούν·
18. καλεί την Ένωση και τα κράτη μέλη της να καταβάλουν προσπάθειες για την σύσταση αποτελεσματικών και προβλέψιμων μηχανισμών εντοπισμού ασφαλών τοποθεσιών για την αποβίβαση διασωθέντων προσφύγων και μεταναστών· υπενθυμίζει ότι ασφαλής τοποθεσία σημαίνει ένας χώρος όπου δεν απειλούνται η ασφάλεια του επιζώντος και η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων του, συμπεριλαμβανομένης και της αρχής της μη επαναπροώθησης·
19. καλεί την Ένωση και τα κράτη μέλη της να συστήσουν μηχανισμούς ανάλυσης ατομικών χαρακτηριστικών και παραπομπής, οι οποίοι θα προβλέπουν, μεταξύ άλλων, δίκαιες και αποτελεσματικές διαδικασίες χορήγησης ασύλου για όσους χρήζουν ενδεχομένως

¹ Οδηγία 2001/55/ΕΚ του Συμβουλίου σχετικά με τις ελάχιστες προδιαγραφές παροχής προσωρινής προστασίας σε περίπτωση μαζικής εισροής εκτοπισθέντων και μέτρα για τη δίκαιη κατανομή των βαρών μεταξύ κρατών μελών όσον αφορά την υποδοχή και την αντιμετώπιση των συνεπειών της υποδοχής αυτών των ατόμων, ΕΕ L 212, 7.8.2001, σελ. 12.

διεθνούς προστασίας και θα βασίζονται στην αντίληψη ότι η αποβίβαση δεν συνεπάγεται απαραίτητα ότι η αποκλειστική ευθύνη για την επεξεργασία της αίτησης και για την παροχή λύσεων ανήκει σε εκείνο το κράτος στην επικράτεια του οποίου αποβιβάστηκαν οι διασωθέντες·

20. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στην Επιτροπή και το Συμβούλιο.